תלמוד בבלי · ראשונים · פסקי תוספות · סדר נזיקין

פסקי תוספות על סנהדרין

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

פסקי תוספות על סנהדרין

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/פסקי-תוספות-על-סנהדרין/
הקובץ נוצר ב־21 בנובמבר 2026 מגרסה v39-202611200317 של הספרייה.

תוכן העניינים

פירוש א 6
פירוש ב 6
פירוש ג 6
פירוש ד 6
פירוש ה 6
פירוש ו 6
פירוש ז 6
פירוש ח 6
פירוש ט 6
פירוש י 7
פירוש יא 7
פירוש יב 7
פירוש יג 7
פירוש יד 7
פירוש טו 7
פירוש טז 7
פירוש יז 7
פירוש יח 8
פירוש יט 8
פירוש כ 8
פירוש כא 8
פירוש כב 8
פירוש כג 8
פירוש כד 8
פירוש כה 8
פירוש כו 9
פירוש כז 9
פירוש כח 9
פירוש כט 9
פירוש ל 9
פירוש לא 9
פירוש לב 9
פירוש לג 9
פירוש לד 10
פירוש לה 10
פירוש לו 10
פירוש לז 10
פירוש לח 10
פירוש לט 10
פירוש מ 10
פירוש מא 10
פירוש מב 10
פירוש מג 11
פירוש מד 11
פירוש מה 11
פירוש מו 11
פירוש מז 11
פירוש מח 11
פירוש מט 11
פירוש נ 11
פירוש נא 12
פירוש נב 12
פירוש נג 12
פירוש נד 12
פירוש נה 12
פירוש נו 12
פירוש נז 12
פירוש נח 12
פירוש נט 13
פירוש ס 13
פירוש סא 13
פירוש סב 13

פירוש סג 13
פירוש סד 13
פירוש סה 13
פירוש סו 13
פירוש סז 13
פירוש סח 14
פירוש סט 14
פירוש ע 14
פירוש עא 14
פירוש עב 14
פירוש עג 14
פירוש עד 14
פירוש עה 14
פירוש עו 15
פירוש עז 15
פירוש עח 15
פירוש עט 15
פירוש פ 15
פירוש פא 15
פירוש פב 15
פירוש פג 15
פירוש פד 15
פירוש פה 15
פירוש פו 16
פירוש פז 16
פירוש פח 16
פירוש פט 16
פירוש צ 16
פירוש צא 16
פירוש צב 16
פירוש צג 16
פירוש צד 16
פירוש צה 16
פירוש צו 17
פירוש צז 17
פירוש צח 17
פירוש צט 17
פירוש ק 17
פירוש קא 17
פירוש קב 17
פירוש קג 17
פירוש קד 17
פירוש קה 18
פירוש קו 18
פירוש קז 18
פירוש קח 18
פירוש קט 18
פירוש קי 18
פירוש קיא 18
פירוש קיב 18
פירוש קיג 18
פירוש קיד 18
פירוש קטו 19
פירוש קטז 19
פירוש קיז 19
פירוש קיח 19
פירוש קיט 19
פירוש קכ 19
פירוש קכא 19
פירוש קכב 19
פירוש קכג 19
פירוש קכד 20
פירוש קכה 20
פירוש קכו 20

פירוש קכז 20
פירוש קכח 20
פירוש קכט 20
פירוש קל 20
פירוש קלא 20
פירוש קלב 20
פירוש קלג 21
פירוש קלד 21
פירוש קלה 21
פירוש קלו 21
פירוש קלז 21
פירוש קלח 21
פירוש קלט 21
פירוש קמ 21
פירוש קמא 21
פירוש קמב 22
פירוש קמג 22
פירוש קמד 22
פירוש קמה 22
פירוש קמו 22
פירוש קמז 22
פירוש קמח 22

פירוש א

דרישה וחקירה לא בעי בכתובות אשה וגזילות וחבלות וירושות ומתנות:

פירוש ב

גזילות וחבלות דנין ע"י דתפס או שאמר וקבע לי זמנא בא"י: ד"ה שלא: דף ג

פירוש ג

דיינא דלא גמר דינא פסול לדייני אם לא ערכאות שנתמנו לדיינים. ד"ה אי אפשר:

פירוש ד

שנים שדנו דיניהם דין אלא שנקראו ב"ד חצוף. ד"ה לרבא: שם

פירוש ה

שבעים סנהדרין לבד המופלא שביניהם. ד"ה רבי יהודה: שם ע"ב

פירוש ו

לא כתיב ולטוטפות אלא ולטוטפת. ד"ה לטטפת: דף ד ע"ב

פירוש ז

יחיד דגמר וסבר דן האדם בע"כ וכן סתם ג' בני אדם ואפילו ב' אלא שנקראו ב"ד חצוף והיינו כשאמר שלא יבא לב"ד כלל או אם הוא לוה ואין רוצה לדון בעירו אבל אם אמר לא אדון בפני זה אלא בפני זה דוקא מדעתו. ד"ה דן אפילו: דף ה

פירוש ח

מי שיש לו רשות יכול ליתן רשות וכן מי שנסמך יכול לסמוך לדיני קנסות והניתן לו רשות אין רשאי ליתן רשות בעירו של הנותן. ד"ה נקיטנא: שם

פירוש ט

צריך ליתן רשות ליפטר בדיני ממונות אם טעה. ד"ה אי גמיר: שם ע"ב

פירוש י

נהרות שאין המים צלולין ועפר וטיט מעורב בהן פסולין למי חטאת. ד"ה פסולין: שם

פירוש יא

אפילו ביעתא בכותחא לא לורי קמי רביה: מי שלא נטל רשות מרבו תוך ג' פרסאות אסור וחייב מיתה וחוץ לג' פרסאות אסור ואין חייב מיתה ואם נטל רשות מותר חוץ לג' פרסאות. ד"ה אלא: שם

פירוש יב

אמר לשנים תדונו כמו שרגילין לעשות דין או פשרה עשו דין אין חוזרין בהן פשרה חוזרין בהן. ד"ה יפה כח: שם

פירוש יג

בדין הולכין אחר רוב דעות בפשרה צריך שיסכימו שלשתן לדעת אחד. ד"ה ביצוע: דף ו

פירוש יד

אמר כדשיימי תלתא אפילו תרי מגו תלתא כדאמרי בי תלתא עד דאמרי בי תלתא. שם בא"ד:

פירוש טו

פשרה צריכה קנין ולא מחילה. ד"ה צריכה: שם

פירוש טז

דקדקו בדין היטב ואין מחוסר אלא פלוני אתה חייב פלוני אתה זכאי אין לבצוע וכשמתחייב אחד מהן שבועה שרי לומר להן לעשות פשרה ואחר שאינו דיין רשאי לבצוע לעולם. (ד"ה נגמר הדין): שם ע"ב

פירוש יז

יש דברים שאין מתחייבים בחלה עד אחר אפייה הסופגנים באילפס חייבים בחמה פטורין. ד"ה טחנה ואפאה: שם

פירוש יח

אדם העוסק בתורה ולא קבע עתים שואלין ממנו אחר מיתתו קבעת עתים לתורה. ד"ה אלא על: דף ז

פירוש יט

אין לרדות הצבור יותר מדאי ולהטיל אימות עליהם. ד"ה תהא: שם ע"ב

פירוש כ

מנודה לתלמיד אין מנודה לרב כשמנדהו לכבוד עצמו אבל לשם שמים לא. ד"ה מפקינא: דף ח

פירוש כא

אושפיזכני כשר לדונו אך יש להרחיק וכן הנהו דפרק שני דייני גזירות (דף קה ע"ב). ד"ה פסילנא: שם

פירוש כב

דיני כתובה דנין בבבל. ד"ה מוציא שם רע: שם

פירוש כג

אמרו עדים אשת פלוני זינתה בעי דרישה וחקירה לאוסרה על בעלה. ד"ה מיתיבי: שם ע"ב

פירוש כד

מסית צריך עדה ועדים והתראה אך אין מהפכין בזכותו ומכמינין לו עדים ואין מתרין בו בפירוש אלא אומרים לו היאך נניח אבינו שבשמים ונעבוד לעצים ואבנים. ד"ה בעדה: שם

פירוש כה

נתכוין פסול להעיד אך לא בא בפני ב"ד לא מיפסלו הכשירים בכך וכן אין עד נעשה דיין היינו עד המעיד אבל המתכוין להעיד ולא העיד לא. ד"ה בזמן: דף ט

פירוש כו

אוכל נבילה לתיאבון פסול וכן הבא על הערוה אבל לא הגס והמתייחד עמה. ד"ה לרצונו: שם ע"ב

פירוש כז

מלקין על יחוד כל עריות לבד מאשת איש: בא"ד

פירוש כח

עדים שאמרו אנוסים היינו מחמת ממון אין נאמנים דלא פלגינן דיבורא בחד גופא: ד"ה ואין. שם

פירוש כט

פלוני רבעני מהימן שריבע אבל לא שרבעו וכן לדידי אוזפיה ברביתא נאמן (הלוה) שהלוה לאחר ולא לדידיה בדרבנן לא פלגינן דיבוריה לפסול השטר: בא"ד

פירוש ל

אין מעברין את השנה ביום שלשים של אדר. כשהשבעה גמרו להיות מעוברת אומר קודם שלשים. ד"ה ואיירי: דף י ע"ב

פירוש לא

בת קול היינו כשקול יוצא מן השמים יוצא מתוכו קול אחר. ד"ה בת קול. דף יא

פירוש לב

ארץ העמים מטמא באהל וגוש הבא משם אין מטמא אלא במגע ובמשא. ד"ה חוששין: דף יב

פירוש לג

מברכין על החדש עד שתתמלא פגימתו עד י"ו דחידוש לבנה נמשך עד ט"ו: ד"ה שמור: דף יג ע"ב

פירוש לד

ג' מב"ד הגדול שבירושלים היו מודדין הקרוב לחלל ועריפה אין צריך ג'. ד"ה ועריפת: דף יד

פירוש לה

אין מוסיפין על העיר אלא במלך ונביא ואורים ותומים וב' תודות ושיר. מלחמות הרשות בעי מלך ומשוח מלחמה. ד"ה מתני': שם ע"ב

פירוש לו

אחר תמיד בין הערבים היו הולכין סנהדרין לביתם. ד"ה אלימא: שם

פירוש לז

בזמן הזה שאין מחללין רבעי בשוין לא בעי ג'. ד"ה נטע רבעי: שם

פירוש לח

בטלו מרובה מן האבידה או מועט ובטל מסלע ואין שם ב"ד מתעלם (ד"ז בגמ') דף יח ע"ב

פירוש לט

הראה בשלא כדרכה קונין ביבמה ואין צריך ביאה הראויה להתעבר. (ד"ז בגמ'): [יבמות דף נג ע"ב]: דף יט

פירוש מ

סריס חמה אין חולץ אפי' אחר שנתרפא דבעינן ראויה בשעת נפילה:

פירוש מא

קבלת עדים וגמר דין בעלי דין בעמידה. ד"ה ינאי המלך: שם

פירוש מב

איכא למ"ד נשים יוצאות לפני המטה וליכא למיחש בשעת צער ואיכא למ"ד אחרי המטה. ד"ה נשים: דף כ

פירוש מג

ערסא דגדא שרי כיון שהבית נקי ומטה מוצעת נקיה ויפה סימן טוב לבית ואין בו משום ניחוש כמו גד גדי וכו'. (ד"ז ברש"י): שם

פירוש מד

בזמן הזה שהם מצוין בינינו ועבדים ושפחות בבית שמא יאמרו מכשף הוא לכך לא נהגו לכפות המטה גם אין בהן היכר כפייה לפי שבולטין:

פירוש מה

מלך ישראל יכול לצוות שיתנו לעבדיו שדות ולא לעצמו ודוקא מלך על כל ישראל. ד"ה מלך: שם ע"ב

פירוש מו

יפת תואר ביאה ראשונה מותר במלחמה ולא יותר. ד"ה דאי ס"ד: דף כא

פירוש מז

אם של תמר היתה מעוברת כשלקחה דוד. בא"ד:

פירוש מח

אפי' בבית הכסא שלנו שמכוסין אסור להרהר בהן וגבי חזקה דוקא יש חילוק. (ע"ב גמרא) (ועיין בברכות דף כה ע"א ד"ה ריח):

פירוש מט

ז' לשונות (ו' דברים) אין להשתמש בהן לעולם: (ד"ז בגמ'): שם

פירוש נ

כתב ליבונאה אינו אותיות שהוא לבן ותוך אותיות מלאים דהא הוי חק תוכות אלא על שם המקום נקראו כך או כך שמו: ד"ה כתב

פירוש נא

אחרי יצירת הולד תפלה מועלת לעשותו זכר או נקבה וכן זווג ראשון פעמים מתחלף בתפלה שמא יקדמנו אחר. ד"ה ארבעים: דף כב

פירוש נב

תספורת של כה"ג גרעיני זה בצד עיקרו של זה ולא של הדיוט: שם ע"ב

פירוש נג

כהני דלעתיד אע"ג דבעו הזאה שלישי ושביעי טומאה מותר בצבור:

פירוש נד

התוקף לחבירו בדין אחד אומר נדון כאן וא' אומר נלך למקום הוועד כל דבר שיש בו תובע ונתבע וגזילות וחבלות מקח וממכר ופקדונות כופין אותו והולך למקום הוועד. (ד"ז בגמ' דף כ"ג ודף ל"א):

פירוש נה

אם ידוע שזה מלוה וזה לוה כגון שמודה מקצת או אמר פרעתי לוה לא מצי כייף למלוה:

פירוש נו

מקום הוועד לאו היינו ב"ד הגדול שבישראל דהתם נתבע מצי טעין ולא התובע ור"ת פי' דשניהם מצו טענו הכי. בזמן הזה גדול הדור הוא חשוב ב"ד הגדול ובימיהם הוה הנשיא הגדול בתורה לכן נקרא כן:

פירוש נז

אפי' למ"ד צריך לברר דבריו היינו לטרוח לאמת דבריו את לא מצא לא הפסיד. ד"ה ורבנן: דף כג ע"ב

פירוש נח

השבע וטול ונשבע אין יכול לחזור אבל קודם שבועה חוזר. ד"ה שלח: דף כד ע"ב

פירוש נט

דבר שבידו ולא גזים לא הוי אסמכתא דבר שבידו וגזים הוי אסמכתא ודבר שאין בידו כלל לא הוי אסמכתא ומשחקי בקוביאות אפי' הקנו זה לזה הוי אסמכתא אא"כ בב"ד חשוב או כשהמעות על הדף ושידוכין קונין אפילו בלא קנין. (ד"ה כל: דף כה)

פירוש ס

חמסן (אפי') יהיב דמי פסול. ד"ה מעיקרא: שם ע"ב

פירוש סא

תלוה וזבין זביניה זביני:

פירוש סב

מותר לזרוע בשביעית משום ארנונא דהוי פקוח נפש. ד"ה משרבו: דף כו

פירוש סג

על כל התורה יעבור ולא יהרג חוץ מעבודת כוכבים וגלוי עריות ושפיכות דמים:

פירוש סד

אין עודרין עם הנכרי בשביעית אך אריס נכרי שמשלם קבלנותו מותר. ד"ה אגיסטון:

פירוש סה

אסור לקנות פירות שביעית כדי למכור ולהרויח בהן או למכור בחנות דדומה לסחורה אבל ללקוט ולמכור שרי. ד"ה ימכרו:

פירוש סו

העוברין על השבועה פסולין וכן העוברים על החרם:

פירוש סז

שלישי בשני כשר שלישי בראשון פסול. משה לא יעיד על אשת פנחס. ד"ה רב: דף כח

פירוש סח

ב' נשואין ב' בנות אחים או אחיות כשרים זה לזה. ד"ה גיסו: שם ע"ב

פירוש סט

שונא כשר להעיד ופסול לדון ואחר שיחזור שנאתו כשר. (ד"ז בגמרא): דף כט

פירוש ע

ש"מ שתבעוהו והודה אין צ"ל אתם עדיי. ד"ה כך: שם ע"ב

פירוש עא

טוענין לאדם שעשוי שלא להשביע עצמו אבל משטה אני בך לא טענינן ליה אך לבניו טוענין כן: בא"ד

פירוש עב

אמר בפניו מנה לך בידי ולא אמר אתם עדיי לא אמר כלום. קנו מידו כל זמן שלא נכתב השטר חוזר בשטר אע"פ שאין יכול לחזור בו: ד"ה הודה

פירוש עג

פלוגתא דרבוותא אי כתבינן אודיתא ואם הנתבע מצי למימר לתובע השבע וטול ואם הלכה כמר בר רב אשי בכולי תלמודא (בר במיפך) שבועה ובאודיתא וחיוורי. ד"ה מר בר:

פירוש עד

מומי בכור הראוי לבא בידי אדם עד א' נאמן ואפי' עד מפי עד. בד"ה בעדות: דף ל ע"ב

פירוש עה

א' אמר שנים בגבה וא' אמר שנים בכריסה או ב' אומרים שנים בגבה וב' אומרים אחד בכריסה מהני (ד"ז בגמרא) [כאן ובב"ק ע ב]: שם ע"ב

פירוש עו

נמצא אחד מהן פסול דעדותן בטילה היינו כשהפסול נודע או שהעידו תוך כדי דבור: ד"ה שב"ש: דף לא

פירוש עז

במקום שיש שטר נזקקין לנכסי יתמי. ד"ה חייבים:

פירוש עח

מגו למפרע לא אמרי' [ד"ה כיון]: ושליש נאמן אפי' איתחזק בבי דינא. ד"ה אין: שם ע"ב

פירוש עט

הזקוק לחבירו לילך לדון בעיר אחר ונתחייב בדין אין משלם לו יציאותיו. ד"ה ויוציא:

פירוש פ

נתעצמו לדין ואמר כתבו לי מאיזה טעם דנתוני כותבין לו ולא בעלמא. ד"ה ואם:

פירוש פא

שטר הבא לפנינו תלינן מספק להכשירו. ד"ה חיישינן: דף לב

פירוש פב

כי יתביתו בהיני כתובו בהיני כשנכתב השטר ביום הכתוב בו: בא"ד

פירוש פג

דין מרומה אין דנין אותו. ד"ה כאן: ע"ב

פירוש פד

עד שלא נחקרה עדותן יכולין העדים לומר מבודין אנו. ד"ה היכי: שם

פירוש פה

טעה בדבר משנה חוזר. ד"ה כאן: דף לג

פירוש פו

כשמומחה ממנו מחזירו חוזר וכשאין מומחה ממנו מה שעשה עשוי: שם

פירוש פז

נשאל לחכם ואסר לו יכול לישאל לחכם אחר. ד"ה שעירבו: שם ע"ב

פירוש פח

הלויתני אך אתה חייב לי נאמן דא"צ לפורעו בעדים. ד"ה אשרו: דף לה

פירוש פט

החייב לחבירו ממתינין לו שלשים יום: בא"ד

פירוש צ

נזקקין לתובע תחלה ואין נותנין זמן לחבלות: בא"ד

פירוש צא

ביו"ט דנין כי ליכא עדיף מיניה. (ד"ה ומה יו"ט): דף לו

פירוש צב

אין לקדש ביו"ט והנושא אלמנה יכניס מבעוד יום בע"ש:

פירוש צג

סומא כשר לדיני ממונות ופסול לדיני נפשות. ד"ה לאתויי: דף לו ע"ב

פירוש צד

יחוד מותר בנדה אם בעל כבר. ד"ה התורה: דף לז

פירוש צה

פעמים זכות תולה וגם שכר מצות שעשה בעה"ז. ד"ה מיום שחרב: שם ע"ב

פירוש צו

בני ארץ ישראל אין אומרים קדושה אלא בשבת. ד"ה מכנף: שם

פירוש צז

קודם שנזדווגה חוה היה אדם יחידי ומשנזדווג ישבו יחד על כסא. ומכאן ראיה שמושיבין חתן וכלה על כסא. ד"ה בתחלה: דף לח

פירוש צח

פועלי אמת י"ג פועל אמת ועל המקום קאי כמו וללבנה אמר כו'. ד"ה פועלי אמת: דף מב

פירוש צט

שתה רביעית יין אל יורה איסור והיתר אך דיני ממונות שרי. ד"ה העוסקים: שם

פירוש ק

כל עיירות המוקפות חומה יש להן דין מחנה ישראל. ד"ה בית הסקילה: שם ע"ב

פירוש קא

עמד חוץ לעזרה והכניס ידו לפנים ושחט או שחט בסכין ארוכה כשר:

פירוש קב

ואם עמד בפנים ושחט קדשים בחוץ חייב. ד"ה שכן אדם: שם

פירוש קג

חוץ לעיר חיישינן על אדם שאין מכירו שמא שד הוא [בשדות] ובהרים ולא בעיר. ד"ה חיישינן: דף מד

פירוש קד

כתב גט בקלף ואח"כ חתכו ונתנו לה פסול. ד"ה תלישה: דף מו ע"ב

פירוש קה

מותר להלין את המת כמה ימים לכבודו. (ד"ז בגמרא): שם

פירוש קו

סימן יפה למת שלא נקבר לפי כבודו ולא כשלא נקבר כלל: ד"ה קבורה

פירוש קז

כל טומאה שאין נזיר מגלח עליו אין כהן מוזהר עליו וטומאת גולל אין מוזהר עליו: ד"ה משיסתום: דף מז ע"ב

פירוש קח

גולל אין מטמא אלא צד המגולה גולל הוא מצבה על הארון: בא"ד

פירוש קט

אבילות חל אחר שנתכסה הקבר מיד: בא"ד

פירוש קי

גבו בגדים לצורך מת יכולין למוכרן לצורכו. ד"ה מותר: דף מח

פירוש קיא

הזמנה לאו מלתא היא וצריך עיבוד לשמה. ד"ה אע"פ: שם ע"ב

פירוש קיב

שי"ן של תפילין הלכה למשה מסיני: שם

פירוש קיג

מותרין ממזרין לטהר ואין להרחיק משפחות שאין ידועות. ד"ה הלכתא: דף נא ע"ב

פירוש קיד

פרנס שנתמנה על הצבור ועבר מחמת אונס חוזר לשררותו כשיעבור האונס: בא"ד

פירוש קטו

עבודת כוכבים אינה אסורה עד שתעבד:

פירוש קטז

גר שהורתו ולידתו שלא בקדושה אסור באחותו שנולדה כשהיא נכרית ואם הורתו בקדושה מותר בה. ד"ה נשא: דף נח

פירוש קיז

אסור להרוג מסור:

פירוש קיח

מי שדרכו להכות בני אדם דינא הוא לקוץ ידו ולא לפדותה בממון. ד"ה קץ ידא: שם ע"ב

פירוש קיט

המקשה לילד חותכין הולד אבר אבר יצא ראשו אין נוגעין בו. ד"ה ליכא: דף נט

פירוש קכ

גזירה הקצובה לזמן ועבר הזמן הותרה מאליה ואין צריך מנין אחר. ד"ה לכל: שם ע"ב

פירוש קכא

מומר לעבודת כוכבים אסור לאכול משחיטתו אך בשחיטה ראשונה שנעשה בו מומר מותר. ד"ה ריש לקיש: דף סא

פירוש קכב

אנסוהו לעבוד עבודת כוכבים ולא מסר עצמו למיתה פטור ממיתת ב"ד. ד"ה רבא: שם ע"ב

פירוש קכג

ע"ז שדרכה לעבוד מאהבה ויראה או שמפרש מאהבה ויראה פטור עליה: בא"ד

פירוש קכד

אסור להזכיר שם עבודת כוכבים. ד"ה שלא: דף סג ע"ב

פירוש קכה

מותר לקבל שבועה מן הנכרי. בן נח לא נצטוה על לפני עור. ד"ה אסור:

פירוש קכו

כל דבר האסור לצאת בו לרה"ר אסור בחצר אפי' לישב בו ולא יזוז ממקומו. ד"ה לחלוץ: דף סח

פירוש קכז

חולצין תפילין ואח"כ מדליקין ומפני טרדות חולי דרבי אלעזר איקרי סמוך לחשיכה. ד"ה היאך

פירוש קכח

אע"פ שאסור לשרוט בשרו על המת מפני התורה מותר. ד"ה היה:

פירוש קכט

קטן אין לו זכייה אלא כשדעת אחרת מקנה לו כמו לולב: נכרית שנתגיירה אין בנה צריך טבילה. ד"ה קטן ע"ב:

פירוש קל

בדורות הראשונים היתה גדולה קודם י"ג לזכר וי"ב לנקיבה. ד"ה בידוע: דף סט

פירוש קלא

כוס של ברכה צריך חי פירוש מזוג ולא מזוג. ד"ה חי: דף ע

פירוש קלב

קים ליה בדרבה מיניה חייב להחזיר כדי לצאת ידי שמים. ד"ה לא: דף עב

פירוש קלג

בת ישראל שהמירה דתה ובא עליה עובד כוכבים ונתגייר עמה התיר ר"ת לקיימה דלא חשיב בעילה. ד"ה והא: דף מד ע"ב

פירוש קלד

רוצח וערוה אין חייב למסור עצמו אלא כשעושה מעשה וכן נתקשה כבר ותקעו בערוה וכן הנח להפך עצמך על תינוק ויתמעך: בא"ד

פירוש קלה

אין (חייב) [רשאי] למסור עצמו בשאר עבירות. ד"ה (בן נח) [קטול]: שם

פירוש קלו

מצוה להשיא בנו קטן סמוך לפרקו. ד"ה סמוך: דף עו ע"ב

פירוש קלז

כפתו במקום שהוא ולא הזיקו אין חילוק בין מקדים דבר לאש או אש לדבר אשקיל עליה בדקא דמיא אפי' הביאו שם וכן זרק חץ ותריס בידו וקם ונטלו. ד"ה כפתו: דף עז

פירוש קלח

טרפה שהרג בפני ב"ד חייב אם רואהו ביום ולא בלילה. ד"ה בפני: דף עח

פירוש קלט

זאב שטרף שה בעדר בטל ברוב ר"ת פי' ואם פירש מאליו כגון נמצא ביד עובד כוכבים מותר. ד"ה בשור: דף פ

פירוש קמ

שור הנסקל אינו נאסר מחיים עד אחר סקילה או שחיטה: בא"ד

פירוש קמא

כל דפריש מרובא פריש: בא"ד

פירוש קמב

בכל מקום עובר ירך אמו הוא בר מלענין טריפות או טרפה ארי. ד"ה עובר: ע"ב

פירוש קמג

עדות (שאתה) יכול להזימה בפני ב"ד חייב. ד"ה ונגמר: דף פא

פירוש קמד

הכחיש בהמת חבירו בהכחשה דהדר פטור בהכחשה דלא הדר חייב. ד"ה הכחישה: דף פד

פירוש קמה

אין ליטול קוץ לאביו שלא יבא לידי פסיק רישיה. ד"ה ורבי: דף פה

פירוש קמו

נוהגים להשים הרבה ערבות בלולב ואינו בל תוסיף (וכן בציצית). ד"ה אי: דף פח ע"ב

פירוש קמז

אין קרוי ענוי הדין אלא כשמשהין אותו אחר גמר דין. ד"ה ולא: דף פט

פירוש קמח

אליהו היה מנבא בשם הקב"ה לעבור ומהימנינא ליה. ד"ה אליהו: שם ע"ב